

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 54/02-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. októbra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. P. V., bytom Ž., zastúpeného advokátom JUDr. T. B., P. B., vo veci porušenia čl. 2 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 19 Co 295/01 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. P. V. **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 7. októbra 2002 doručené podanie Ing. P. V., bytom Ž. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. T. B., P. B., vo veci porušenia čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom Krajského súdu v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 19 Co 295/01 a jeho rozsudkom z 27. júna 2002.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa návrhom podaným Okresnému súdu Považská Bystrica domáhal určenia neplatnosti právneho úkonu. Okresný súd Považská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 257/99 rozsudkom z 1. decembra 1999 návrhu vyhovel. Z dôvodu odvolania odporkyne proti predmetnému rozsudku Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 19 Co 64/00 z 28. apríla 2000 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Okresný súd Považská Bystrica po vrátení veci doplnil dokazovanie a rozsudkom sp. zn. 7 C 257/99 zo 7. mája 2001 návrh navrhovateľa (v konaní pred ústavným súdom sťažovateľa) zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ odvolanie, na základe ktorého opätovne rozhodoval vo veci Krajský súd v Trenčíne, ktorý rozsudkom sp. zn. 19 Co 295/01 z 27. júna 2002 rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica potvrdil.

Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že citovaným rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne bolo porušené ústavné právo sťažovateľa, pretože pri rozhodovaní nepostupoval v zmysle zásady vyjadrenej v čl. 2 ods. 2 ústavy a podľa zákona nevykonal všetky navrhnuté dôkazy za účelom zistenia úplného skutkového stavu vo veci, keďže napriek tomu, že pred prvostupňovým, ako aj pred druhostupňovým súdom navrhoval vykonanie znaleckého dokazovania znalcom grafológom a klinickým psychológom, jeho návrh nebol akceptovaný.

Obsah práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy podľa názoru sťažovateľa nespočíva iba v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva, ale jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdu. Teda podstata práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa sťažovateľa spočíva v oprávnení každého reálne sa domáhať ochrany svojich práv na súde.

Sťažovateľ preto navrhol, aby ústavný súd vyslovil, že Krajský súd v Trenčíne rozsudkom sp. zn. 19 Co 295/01 z 27. júna 2002 porušil ústavné právo sťažovateľa.

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa ústavný súd skúmal jej zákonom predpísané náležitosti upravené v § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde, ako aj prípadné dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti pravidelne skúma aj to, či jej prijatie na ďalšie konanie nebráni nedostatok právomoci na jej prerokovanie a rozhodnutie, pretože na konanie a rozhodovanie o porušení základných práv fyzickej osoby alebo právnickej osoby je oprávnený len vtedy, ak im ochranu neposkytujú všeobecné súdy (čl. 127 ústavy „ak o ich ochrane nerozhoduje iný súd“).

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa preto zisťoval, či účinnú ochranu tohto základného práva, porušenie ktorého sťažovateľ namietol, neposkytujú všeobecné súdy na základe dostupných opravných prostriedkov. Z predložených rozhodnutí všeobecných súdov ústavný súd zistil, že súd prvého stupňa najskôr rozsudkom vyhovel žalobe sťažovateľa, odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vrátil mu vec na opätovné prejednanie a rozhodnutie, na základe čoho

prvostupňový súd žalobu sťažovateľa zamietol a odvolací súd rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica potvrdil.

Podľa § 238 ods. 3 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd potvrdil rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté inak než v prvom rozsudku, pretože súd prvého stupňa bol viazaný právnym názorom súdu, ktorý prvšie rozhodnutie zrušil.

Vychádzajúc z uvedeného stavu veci pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa ústavný súd konštatoval, že sťažovateľ mal k dispozícii účinný právny prostriedok na ochranu označeného základného práva, ktorý mu bol prístupný v systéme všeobecného súdnictva, a to dovolanie podľa § 238 ods. 3 písm. b) OSP. Jeho nevyčerpanie nemožno nahradzovať sťažnosťou podanou ústavnému súdu podľa čl. 127 ústavy. Ústavný súd je o namietanom porušení základného práva alebo slobody sťažovateľa v konaní o sťažnosti oprávnený konať len vtedy, ak ochranu tohto práva neposkytuje iný súd. Preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde bola sťažnosť sťažovateľa pre nedostatok právomoci ústavného súdu odmietnutá (II. ÚS 13/00, II. ÚS 24/02).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. októbra 2002